

P. M. LEKEUX, OFM, MALA SESTRA CELINA, preveo o. Časlav Husnjak, OFM, Zagreb 1980, 220 str.

Samostan sv. Klare u Zagrebu podario je našoj crkvenoj javnosti još jedan dragulj u primjeru klarise, male sestre Celine. Franjevac P. M. Lekeux napisao je njezin životopis pod naslovom: *La petite sœur Celine*, a hrvatski prijevod pod gornjim naslovom pripremio je, sada već pokojni, naš profesor u gimnaziji, franjevac o. Časlav Husnjak. Knjigu je izdao samostan sv. Klare u Zagrebu.

„Možda zbog oholosti našega stoljeća Bog mu je dao naročito skromne svece, svece bez čudesâ, bez ekstaza i viđenja, bez uplitanja u javne poslove ljude koji poput drugih ničim nisu privlačili pažnju.

Konačno, svetost i ne postoji zato da bude zapažena. Dosta je da je Bog vidi: sveci su njegovi a ne naši. Njegova je stvar da kadikad izabere jednoga od njih i otkrije njegov unutarnji sjaj na divljenje i uzor ljudima.“

Tako je upravo s ovim primjerom male sestre Celine. Obična mala seljančica, čiji život prolazi u kuhinji roditeljske kuće kroz sve kušnje jedne obitelji, zatim u sirotištu, da konačno u devetnaestoj godini umre u samostanu siromašnih klarisa.

Ljepota ove knjige nije u opisu velikih vanjskih događaja, nego u sjaju jedne duše. Ovo je isključivo povijest jedne unutarnje veličine. Sestra Celina, suvremenica sv. Male Teresije (umrla su iste godine), postiže junaštvo u malim stvarima. Ništa nije napisala, niti je sebe istraživala. Ta bila je i odviše skromna! Sva je bila bezazlena, iskrena, prirodna kao bistar izvor.

Rođena 23. svibnja 1878. u selu Nojals, u pokrajini Dordogne, u obitelji Castang, sva okrenuta Suncu kroz devetnaest godina, završava trku života kao heroj ljubavi i žrtve.

Knjiga opisuje njezin životni put u četiri glavna dijela:

Prvi dio nam donosi zanos obiteljskog života, radost prvog susreta s Isusom u vjer-

skoj pouci i molitvi; radost ali i gorke časove u obiteljskom domu, što je sve bilo popunjeno i osobnom patnjom kroz bolest. Njezina obitelj doživljava osiromašenje, različite kušnje i poniženja, pohađa ju i smrt, dok konačno Celina ne završava u sirotištu.

Drugi dio knjige opisuje njezin životni tok u utočištu Nazaret, gdje doživljava i vedre trenutke, kao i najljepši dan svoga života, susret s Isusom u prvoj sv. pričesti. Ni tu je nisu mimišili križevi. Obiteljsko ognjište ostalo je opustošeno, osjeća samoću i sablazan trpljenja, kao da je ruža u trnju; prolazi i kroz posljednje kušnje, ali tada se počinje ostvarivati njezin željeni san.

Treći dio opisuje njezin ulazak u samostan sestara klarisa i život sve do obraćenja.

Četvrti dio nam donosi izvještaje o njezinu životu u samostanu, koji je bio pun predanja i žrtve.

U dodatku knjige nalazimo nešto općenito o klarisama, zatim o klarisama u Hrvatskoj, posebno u Zagrebu, te o prvim poglavaricama samostana klarisa u Zagrebu, koje su se odlikovale također kreposnim životom.

Život male sestre Celine, opisan u ovoj knjizi u četiri poglavlja, može se svesti na četiri nazivnika: život u obitelji, u sirotištu, te život redovnice, život žrtve. „Uistinu je njezin život vrlo potresan. To dijete upoznalo je velike patnje. Njezin je poziv trpljenje. Bolesna, preopterećena kušnjama, iz ljubavi prema svojim prima sve i podlaže se udarcima. I tako njezino zvanje nositeljice križa dosiže heroizam. Njezino trpljenje ima vrijednost „umijeća trpljenja“.

To je kršćanstvo na djelu ljubavi i žrtve. Osobito se doimaju njezini odgovori na pojedina pitanja, njezini razgovori i pisma. Tu se očituje kako je puna Boga, sva uronjena u ozbiljnost ljudskog i kršćanskog poziva.

„Ta djevojčica je učiteljica ideala: ona nam pokazuje putove k vrhuncima. A mi smo ih tako zaboravili!“

Stjepan KOŽUL